



SPORTÁK

5/2003-2004

školní časopis 7. ZŠ Kolín

www.7zskolin.cz

5. číslo

5,- Kč

Letos již naposledy....

Je to tak... V tomto školním roce se již naposledy setkáváte se školním časopisem SPORTÁK... Ale jak říká stará, dobrá, omletá věta: VŠE ŠPATNÉ JE I PRO NĚCO DOBRÉ. Tím dobrým myslím prázdniny, které nám již buší na dveře. Slunečné dny každého z nás lákají ven a málokdo pomyslí na to, že prázdniny ještě nezačaly. S příchodem prvních horkých dnů ovšem naši školu opouští i spolužáci z devátých tříd, jejichž kroky se od prvního září budou ubírat za školou, kterou si vybrali jako jejich další cestu životem. Jistě Vás napadla otázka, kdo bude vydávat Vámi natolik oblíbený časopis? Odpověď je snadná... Proč byste to nemohli být třeba Vy? Stačí pouze zkontaktovat pana učitele Šádka, který zajisté každého zájemce rád přivítá a zodpoví jeho otázky. Možná se ho na první pohled trochu zaleknete, protože není zrovna příjemný pocit, když před Vámi s vašimi 150ti centimetry stojí 2 metrový chlap jak hora, ale ve skutečnosti je to mírumilovný tvor :o) Ostatně stejně jako většina učitelů. Jim patří náš velký dík za to, jak se o nás celých devět nekonečných let starali a snažili se do našich hlav natlouct co nejvíce vědomostí...Třeba si teď říkáte, co to tady plácám za nesmysly, ale i vy za pár let pochopíte, že škola na kterou jste tak dlouho chodili, pro vás dost znamená, i když jste ji chtěli kolikrát nechat odstřelit. Za posledních



devět let se na naší škole změnila spousta věcí, za které jistě vděčíme především vedení školy...Nejprve nezapomenutelnému panu Šourkovi, který je i výborným učitelem a po něm panu Strejčkovi, který kromě ředitelování na naší škole, předává svým malým žákům i vědomosti z chemie a přírodopisu. Zkrátka a dobře náš velký dík patří všem učitelům za jejich snahu, péči a především výdrž a pevné nervy... Snad naše škola zůstane stejně skvělou, jako byla a snad bude ještě lepší a oblíbenější mezi svými žáčky.

Seznámení s redakční radou - část II.

Určitě si všichni vzpomínáte, jak jsme vám slibovali, že vás v tomto čísle seznámíme se zbytkem redakční rady. Je tomu opravdu tak.. Naše rada se skládá hlavně z žáků z devátých tříd. A protože devátáci letos na naší škole končí, mysleli jsme, že by bylo správné, představit vám právě je... Prostě a jednoduše, v tomto čísle vám trochu blíže představíme Lukáše Čepeláka, Petru Šuchovou a Bělu Šimonovou....

1. Baví tě práce pro školní časopis?

2. Jak si spokojený/á s redakční radou?

3. Proč ses rozhodl/a pracovat pro školní časopis a kdy jsi začal/a se psaním?

Lukáš Čepelák

1. Na začátku mě bavila hoooodně moc :o) Tím nechci říct, že teď už by mě snad nebavila, ale přibývají starosti, a tak je stále méně času... Kdyby mě nebavila, tak bych teď asi nevyplňoval dotazník :o)

2. Jo :o) redakční rada je výborná :o) prostě výborný lidičky.

3. Se psaním do školního časopisu? No, to už je dávno :o) Už si to ani nepamatuju ... a rozhodl jsem se proto, že práce pro časopis mě prostě baví, jak jsem řekl už v první odpovědi .

Znamení ve zvěrokruhu: Kozoroh

Oblíbený sport: lyžování, cyklistika, tenis, fitness

Oblíbené jídlo: čínská a italská kuchyně

Oblíbený film: jasně Slunce, seno ...

Oblíbený předmět: čeština, matematika (asi spíš kvůli skvělým učitelům :o)



Petra Šuchová, Lukáš Čepelák, Běla Šimonová

Oblíbená kniha: jééé, vždyť ja čtu tak maximálně čítanku .

Petra Šuchová

1. Asi jo ☺

2. Jo je s ní sranda... hlavně s panem učitelem Šádkem a klukama ☺

3. Kdy jsem začala se psaním do časopisu opravdu nevím! Snad v polovině osmé třídy. A proč jsem se rozhodla psát, to fakt nevím... asi... já fakt nevím ☺

Znamení ve zvěrokruhu: To nejhezčí-štír ☺

Oblíbený sport: Ten nejúžasnější-HÁZENÁ

Oblíbená hudba: Sean Poal, Evanescence, no skoro všechno kromě Country a těch dechovek ☺

Oblíbené jídlo: palačinky, pizzu a kuře na víně ☺

Oblíbený film: Hladina Adrenalinu, Taxi 3 a Na plný plyn atd....☺

Oblíbený předmět: Když už chodím do té sportovní třídy, tak TV a hlavně ty přestávky ☺

Oblíbená kniha: CO TO JE???... ☺

Běla Šimonová

1. Kdyby mě nebavila, tak bych ji asi nedělala. Je tu sranda.....velká sranda☺
2. Rada je bez problémů. Všichni jsou super.
3. V polovině osmé třídy mi to nabídl pan učitel Šádek. Tak jsem to vzala. A udělala jsme dobře.

Znamení ve zvěrokruhu: Váhy

Oblíbený sport: Jasně Tenis!!!!!!!!!!!!!!!

Oblíbené jídlo: originální pizza☺

Oblíbený film: Všechny, které dávají v kině. Např: Piráti Karibiku, Gotika.....

Oblíbený předmět: Zeměpis a TV

Oblíbená kniha: Malý princ

-cik-

Co nového v příštím roce?

Určitě se všichni ptáte co nového nás čeká na naší škole? Pár novinek vám představím v tomto článku. Pokud se vám nelíbí povrch pod basketbalovým košem hned vedle školy, mám pro vás dobrou zprávu. V září tam naleznete zbrusu nový povrch....Ale to není jediná změna, co nás čeká. Na naší škole se bude brousit, lakovat, začne i celkové rozšiřování asfaltu. Nelíbí se vám povrch v tělocvičně? Nemějte obavy, ten se taky změní. Dokonce se bude i malovat, respektive se budou ve škole poopravovat malby z minulého roku. Změny se projeví i v učitelských řadách, přijdou totiž nové posily. Více o odcházejících a přicházejících učitelích se dozvíte v samostatném článku v našem časopise. Momentálně mě žádná další novinka, co by se měla objevit na naší škole, nenapadá, ale nebojte se. Kdyby se něco nového chystalo, naše redakce je vždy připravena.....A to bude poslední novinka. Příští redakční rada už bude v novém složení. Tak se nechte překvapit

-cik-

Návštěva speciální školy

Minulý měsíc propůjčila naše škola své hřiště pracovníkům ze speciální školy v Kolíně, které zde uspořádali čtyřboj pro zvláštní a další speciální školy v Kolíně. Děti se chovaly tak slušně, že nikdo nemohl poznat, že patří do zvláštní školy. Děti soutěžily v hodů míčkem, běhu na 50 a 300 metrů a ve skoku do dálky. Organizátoři připravovali pro děti vážně skvělý den se vším všudy. Nezapomněli ani na občerstvení a ceny pro nejlepší sportovce. Za pomoci třídy 9. A proběhlo všechno hladce.:o)

-bel-

Den dětí

Nejlepší den ve škole je Den dětí. To se rozdělíme do skupin po pěti. Jeden druhák, třeták, čtvrták a dva pátáci. Jako skupina plníme různé úkoly. I tento rok se konal takový Den dětí a moc jsem se na něj těšila. Úkolů bylo 10 a my jsme všechny splnili. Děti z naší skupiny mě překvapily svými znalostmi. Potom jsme dostali i odměnu: jablko. A pak jsme šli na oběd. Tento den se mi líbil. A protože jdu příští školní rok na gymnázium, byl Dětský den na této škole můj poslední. Doufám, že na gymnáziu je taky takový Dětský den.

Linhartová 5.D

Ohlédnutí za letošní „hudebkou“

Co se nám opravdu letos podařilo? Na to je hodně těžké odpovědět.

Vyberte si: zpívání pro opuštěné pejsky v útulku, finanční sbírka pro Lukáška Dandu z Kouřimi, potěšení babiček a dědečků v domově důchodců nebo veselá návštěva dětí v mateřských školách?

Na začátku roku jsme uspořádali tři minikoncerty pro spolužáky z 1. až 6. tříd.

Děti i jejich paní učitelky mohly na pejsky přispívat během celého dne. Ti nejmenší,

kterí se nemohli dočkat, už od rána nosili do haly deky a různé konzervy.

Podařilo se nám vybrat přes 5 tisíc korun a ještě plno různých mlsánek a jídla asi za 2 tisíce korun. Paní ředitelka v útulku nám děkovala a byla moc ráda,

že jsme si na pejsky vzpomněli i letos.

Před Vánocemi jsme ve školní hale zpívali pro nemocného Lukáška, který potřeboval spoustu peněz na operci v zahraničí. Víme, že náš příspěvek byl jako kapka v moři, ale potěšilo nás, kolik je v Kolíně dobro-
srdečných lidí a máme z toho dobrý pocit.

Zrovna tak nás hřálo vědomí, že jsme přinesli trošku radosti a úsměvů do tváří dědečků a babiček v domově důchodců, na které jejich bližní často zapomínají. Někteří se smáli, jiní plakali dojetím, ale všichni byli rádi, že jsme přišli a zaspívali jim také ty jejich...

Oč veseleji jsme se cítili v Mateřské školce Klubíčko, kam jsme přišli malým kamarádům zaspívat veselé písničky, právě pro jejich ouška. Od dětí jsme zde sklidili velký úspěch, proto jsme ještě navštívili Mateřskou školku-Masarykova, kde jsme se také moc líbili. Dokonce nás paní ředitelka Kuchařová požádala, abychom dětem zaspívali i na radnici při slavnostním loučení. Rádi jsme jim ten odchod ze školky alespoň trochu zpříjemnili. Potěšilo nás, že hodně našich malých posluchačů zpívalo s námi a pak nám slibovali, že určitě přemluví rodiče a půjdou právě na naši školu, aby uměli zpívat tak hezky jako my a naučili se spoustu krásných písniček.

žáci 8.C

Ahoj 7. základní ško!o!

Jsme na škole v přírodě. V horách, které se nazývají Orlické. A podle Orlických hor je pojmenovaná i naše chata „Orličan“. Okolí chaty je hezké. Za chatou je hřiště, bazén a louka, na kterém jsme hráli hry. A když jsme vyšli z chaty, viděli jsme hory. To bylo naše prostředí a teď naše zážitky.

První zážitek byl, že jsme vyšli na kopec, kde byl poslední sníh v Čechách. Někomu to šlo stěžím, ale přesto to dokázal. Zavzpomínali jsme si tak na zimní radovánky a pomalu se vrátili dolů. Další zážitek byl pro někoho adrenalinový, protože jsme jezdili na koních. Naučili jsme se na něj nalézt a zase slézt. Samozřejmě jsme nemohli zapomenout na naši nejlepší hru - fotbal a hru zvanou brambůrky. Měli jsme i diskotéku a karneval, který byl super, ale co nás vůbec, ale vůbec nebavilo, bylo učení. Proč? Protože bychom raději hráli hry, ale bylo to rozhodně lepší než ve škole. Také jsme se těšili na rozdávání cen a diplomů. Všichni jsme se také těšili na dopisy a pohledy od našich maminek a babiček atd. Samozřejmě se nikdo netěšil na bodování pokojů a od zážitků k odjezdu.

Když jsme odjížděli, tak jsme se těšili na rodiče, ale zároveň jsme tam chtěli zůstat, protože se nám tam moc líbilo. Nikdy na tuto školu v přírodě nezapomenu.....

Petra Kloučková 5.D

Omluva

Celá redakční rada v čele s panem učitelem Šádkem se vám čtenářům chce omluvit za zkaženou tabulku o středních školách z minulého čísla Sportáku. Jsme přeci jen lidi a i pan učitel se někdy sekne... Doufáme, že nám naši chybu odpustíte a budete si nadále kupovat náš časopis... Opravenou tabulku naleznete v časopise, který je ke stažení na našich webových stránkách: www.7zskolin.cz

Redakční rada

Pohádkový svátek 1.6. 2004

Je úterý 1.6. a to znamená DEN DĚTÍ! Moji větší kamarádi se dnes neučili. Proč taky, když mají svátek. Jen ať si hrají, plní úkoly a radují se. Paním učitelkám a pánům učitelům jsem trochu pomohl, aby to neměli tak těžké.

Ráno se vyvěsilo, kdo je v jaké třídě a s kým, a už tam byla mačkanice, tlačnice a mě málem ušlapali. Naštěstí jich tam nebylo tolik a já jsem se šťastně a bez úrazu dostal ven na ořešák a všechno pozoroval z bezpečí. Děti se sešly ve skupinkách, seznámily se a mohly začít. Plnily úkoly těžké i lehké (jak pro koho) nejen v budově školy, ale i na zahradě a hřišti. Když měly hotovo a měly to správně, dostaly odměnu v podobě písmenka a bodů. Z písmenek vyšla aktuální tajenka „Dnes je pohádkový den“. A jako opravdoví pohádkoví vládcové dostaly jablko, a aby si to panování užily, šly domů, kde mohly panovat až do ranního vstávání.

Určitě mají všichni radost, že se den vydařil a těší se na další.

S pozdravem Skřítek Šikula

Rozhovor s paní učitelkou - škola v přírodě

Jdu za paní učitelkou, chci jí totiž říct, jak se mi líbila (nelíbila) ŠKOLA V PŘÍRODĚ. Tak teda říkám: „Dobrý den, paní učitelko, chtěla bych vám říct, jak se mi líbila škola v přírodě“. Podívám se na paní učitelku a ona povídá: „Teď mám zrovna čas, tak povídej“. „Nejvíce se mi líbily hry a ty piraně a červíci-to byla zábava,“ začnu. „No a moc se mi nelíbilo učení (asi jako každému dítěti), taky jsme se s holkami pohádaly (jen na pokoji), ale smíchem jsme to hned vyřešily“, dodám, aby paní učitelka nebyla zklamaná, že jsme se pohádaly. „A to je všechno?“, řekla paní učitelka a zamyslela se. „Já už totiž musím jít učit angličtinu,“ dodá. „To už je všechno,“ odpovím a odejdu s úsměvem. KONEC

Barbora Šindelářová 4.A

Chorvatsko

Vybrat nejzajímavější zážitek z Chorvatska je opravdu těžké. Co vám budu povídat.....Když vyrazí parta přátel do Chorvatska (ještě ke všemu pod stany), je o zábavu postaráno. Sami si vařit, starat se o sebe apod. A když jsem se každý večer všichni setkali, tak bylo teprve veselo. Ale abych začal od začátku.

Vyjeli jsme v pátek (teď nevím kolikátého), asi kolem druhé hodiny. Cesta tam trvala asi 17 hodin. Pro někoho nevšední zážitek, pro mě „strašný“ zážitek. Jelikož a protože jsem většího vzrůstu, tak nejsem tolik skladný, a proto cesta pro mě byla neúnosná. Nejvíce mě dokázal naštvat pohled na ostatní spolužáky jak spí a spokojeně oddychují. Naštěstí jsem cestu tam nějak přežil a nezkoušel jsem ani pomyslet na to, jak bude vypadat cesta nazpátek. Do města jsme dorazili asi kolem sedmé hodiny ráno a pak nás čekal ještě asi kilometrový výstup do našeho tábora. Naštěstí nám pan řidič dovezl naše zavazadla až na místo a my jsme měli celkem pohodovou ranní procházku. Když jsme tam dorazili, tak to vypadalo s počasím celkem nadějně až do té doby, než začalo pršet! Když jsem spatřil provlhlé stany a ještě k tomu pršelo, rázem mě to odradilo a začal jsem proklínat moji chorvatskou dovolenou. Všechny potřebné věci jsme si vyndali z tašek a vymýšleli jsme plán na odpoledne. Odpoledne na chvíli přestalo pršet, a když mi pan učitel Vašek nabídl odpolední vykoupaní v moři, nemohl jsem odolat. Hodil jsem na sebe plavky a vyrazil jsem. Po cestě jsem ještě našel dalších pár odvážlivců a pokračoval jsem. Když jsem vyzkoušel kvalitu vody, na chvíli jsem strnul, protože voda byla opravdu ledová. Dlouho jsem se nerozmýšlel a skočil jsem tam rovnou po hlavě. Byl to strašný šok a vypadalo to, že hned první den mám zaděláno na zápal plic. Naštěstí jsem to ve zdraví přežil.....Když jsem byl ve vodě tak mě celkem překvapilo, že voda je mokrá a ještě ke všemu slaná. Naštěstí jsem si na to časem zvykl.

Druhý den mě vzbudilo bušení kapek na náš stan.

-cik-

Rozloučení s odcházejícími učiteli

S koncem letošního školního roku se rozloučíme s některými členy učitelského sboru. Opustí nás např. velmi oblíbený pan uč. Šourek, který si konečně může odpočinout v zaslouženém důchodu. Učil totiž úctyhodných 49 let. Také od nás odejde p. uč. Jirovská, která si od některých z nás jistě ráda odpočine. Ty z vás, kteří máte rádi tělocvik, jistě nepotěším zprávou, že od nás odchází všemi oblíbená p. uč. Kružíková. Přírodopisný kabinet přijde o p. uč. Pospíšilovou. Také p. uč. Posoldová se rozhodla, že si toho vytrpěla už dost. I ona odchází do zaslouženého důchodu. Další z učitelů, který se rozhodl opustit brány naší školy je učitel informatiky pan Růžička. Rozhodli jsme se jím proto položit pár posledních otázek.

- 1) **Kolik let jste učil/a na naší škole?**
- 2) **Po čem se vám bude stýskat?**
- 3) **Jaké předměty jste učil/a?**
- 4) **Jak se vám učilo na naší škole?**

P.uč. Jirovská

- 1) 21 let od samého počátku výuky na této škole.
- 2) Po dětech, které jsem učila, po ruchu na škole, po spolupracovnících.
- 3) Matematiku, chemii, seminář z matematiky, vaření, Zpv.
- 4) Učila jsem ráda hlavně chemii a matematiku.

P.uč. Šourek

- 1) Od r. 1983 s roční přestávkou v důchodu, v roce 2001 až doposud.
- 2) Samozřejmě hlavně po dětech těch tříd, kde jsem vyučoval a zvláště pak po třídě 9.C, kde jsem byl třídním učitelem. Protože však tyto děti na škole končí, bude stesk menší a budu jim držet palce a přát štěstí v nových působištích.
- 3) Vyučoval jsem hlavně fyziku a pracovní vyučování a v posledních letech fyziku a matematiku.
- 4) Všechny tři předměty, pro které mám učitelskou specializaci, jsem vyučoval rád a snad se to i příznivě odrazilo na mých žácích.

P.uč. Kružíková

- 1) Učila jsem tady 4 roky.
- 2) Určitě po hřišti.
- 3) Tělesnou výchovu a němčinu.
- 4) Bylo to fajn.

P.uč. Růžička

- 1) Začínal jsem v učebně v 1. patře před osmi lety, kde se počítače teprve rozjížděly.
- 2) Nejvíce se mi bude stýskat samozřejmě po rošťárnách, které jsem s dětmi prožil.
- 3) Učil jsem pouze informatiku - začínal jsem ve škole s počítači, protože zde nikdo nebyl, kdo by

počítače mohl vyučovat. Jinak pracuji v energetice.

4) Na škole se mi učilo docela pěkně, samozřejmě jsou žáci, kteří pochopí látku okamžitě a potom ti pomalejší. Myslím, že se mi podařilo základy výpočetní techniky žákům do hlavy dostat. Škola je teď velmi slušně vybavena výpočetní technikou a je příjemné zde pracovat.

P.uč. Posoldová

1) Na této škole jsem učila 22 let.

2) Nejvíce se mi bude stýskat po školní jídelně, neboť takto levně a přitom výborně mi asi už nikdo neuvaří.

3) Především český jazyk, ale také dějepis, občanskou a rodinnou výchovu.

4) Učilo se mi zde dobře, neboť bydlím kousek od budovy školy, takže jsem znala dobře prostředí, ze kterého pocházejí žáci i mnoho rodičů. Také vztahy mezi učiteli jsou zde nadstandartně výborné. Bohužel se v poslední době výrazně zhoršil vztah mezi žáky samotnými a poklesla snaha dětí něco se naučit.

Na závěr bych chtěla popřát všem dětem hezké prázdniny a poděkovat současné redakční radě za vzorné pokračování ve vydávání školního časopisu Sporták, který jsem před lety pomáhala spoluzakládat.

P.uč. Pospíšilová

1) Od začátku, kdy se na škole začalo učit, tj. od r. 1983.

2) Po hodných, chytrých a slušných dětech. Po dětech, s kterými jsem pracovala a připravovala na přírodovědné soutěže. Hodně se mi bude stýskat po kolektivu učitelů a spolupracovníků.

3) Vyučovala jsem hlavně přírodopis a pracovní vyučování.

4) Učila jsem ráda. Na naší škole jsem učila 2/3 své pedagogické praxe a učilo se mi dobře, i když v současné době už ráda odcházím.

P.uč. Uhrová

1) Od roku 1996.

2) Po chytrých a slušných dětech a po kolektivu učitelů.

3) Hlavně matematiku, vaření, také rodinnou výchovu, pracovní vyučování a zeměpis.

4) Učilo se mi dobře, ale po tolika letech ve školství si ráda odpočinu.

Děkujeme učitelům za poskytnutí rozhovorů a přejeme jim mnoho štěstí do budoucna.

-dit-

Noví učitelé

Do našeho učitelského sboru dorazí nové posily v tomto složení:

Sobotka Petr

Co bude učit? matematika,fyzika,informatika

Co dříve dělal? V Ondřejově působil a působí jako fyzik a astronom

Děkanová Martina

Co bude učit? Matematika,pracovní činnosti.

Co dříve dělala? Pedagogická fakulta v Ústí nad Labem.

poznámka redakce: doslechli jsem se, že tato paní učitelka je mladá a sympatická

Kaniaková Darina

Co bude učit? Biologie,chemie.

Co dříve dělala? Pedagogická fakulta v Praze (loni dokončila), prozatím učí na 2.základní škole

poznámka redakce: zjistili jsme, že pan ředitel Strejček byl učitelem p. Kaniakové

Al Midani Shakira

Co bude učit? Český jazyk,hudební výchovu.

Co dříve dělala? P. učitelka má 8 let praxe,učí na sev.Moravě(prozatím)

poznámka redakce:ze sev.Moravy se stěhuje, příjmení zdělila po tatínkovi

Němečková Jana

Co bude učit? Matematika,občanská výchova,pracovní činnosti,informatika.

Co dříve dělala: učitelku

poznámka redakce:pochází z Týnce

Krupková Jana

Co bude učit? Anglický jazyk

Co dělala dříve? Působila v obchodu, v jedné velké telekomunikační organizaci

poznámka redakce: zjistili jsme, že je mladá, jazykově zdatná a mezi její záliby patří historie,lyžování a knihy

Zdá se, že přesila žen na této škole přetrvá i nadále. Pan učitel Šourek odchází a tím oslabuje mužské řady. Škoda.

Další informace vám přinese nová redakční rada!

-klr-

V příštím čísle vám přineseme rozhovory s našimi nováčky

Jak mi uběhlo 9 let?

Devět let je přece jenom velká část života a nikdo mi nemůže tvrdit, že za tyto roky nic na škole nezažil. Základní škola se pro většinu z nás stala místem, kde jsme získali spoustu nových přátel a našli základní znalosti. A jak mě uběhlo devět let na škole? Když jsem poprvé šel do školy, měl jsem takový pocit, který se těžko popisuje. Bylo v něm trochu strachu, vzrušení ale i nadšení. Byl to pro mě krok do neznáma a nevěděl jsem, co mě čeká.

První zasednutí do školních lavic pro mne bylo nevšedním zážitkem a nastaly mi první starosti s učním. Život se mi změnil a stal jsem se rázem žákem základní školy.

První až třetí třída byla snadno zvládnutelná a neměl jsem s ní žádné velké starosti (teda pokud si správně vzpomínám). Ve čtvrté třídě začínalo být učení těžší a o páté třídě ani nemluví. A jako by toho nebylo dost.... Čekal mě přechod na druhý stupeň, což byla určitě radikální změna. Celá naše třída se rozpadla a byly vytvořeny nové třídy. Všechny vztahy, které jsem si za tu dobu budoval, se změnilly a mohl jsem začít jsem od začátku.

V sedmé a osmé třídě už začalo jít opravdu do tuhého. Začaly starosti s pubertou a učení mi začalo dělat problémy (možná to bylo tím, že jsem se neučil). Naše vztahy ve třídě se utužily a stal se z nás nový kolektiv, který držel pořádek spolu. Teď nastal devátý rok, co docházím na tuto školu, a zase nastanou velké změny. Jak se s tím vypořádám, opravdu nevím. Naše třída se rozpustí a všechno začne zase od začátku. Určitě to nebude nic příjemného.... Když to shrnu, tak jsem toho na základní škole zažil opravdu mnoho a bude těžké ji opustit. Přerhat všechny přátelské vazby, rozloučit se spoustou skvělých učitelů, kteří měli zájem mě toho tolik naučit a se kterými jsem skvěle vycházel. Základní škola mě připravila z části na budoucí život, dala mi možnost logického a rozumného uvažování a vstúpila mi nějaké ty základní znalosti. Za toto všechno ji budu vždy vděčný a určitě se nebudu zlobit za to, že jsem na ní strávil devět let svého života.....

-cig-

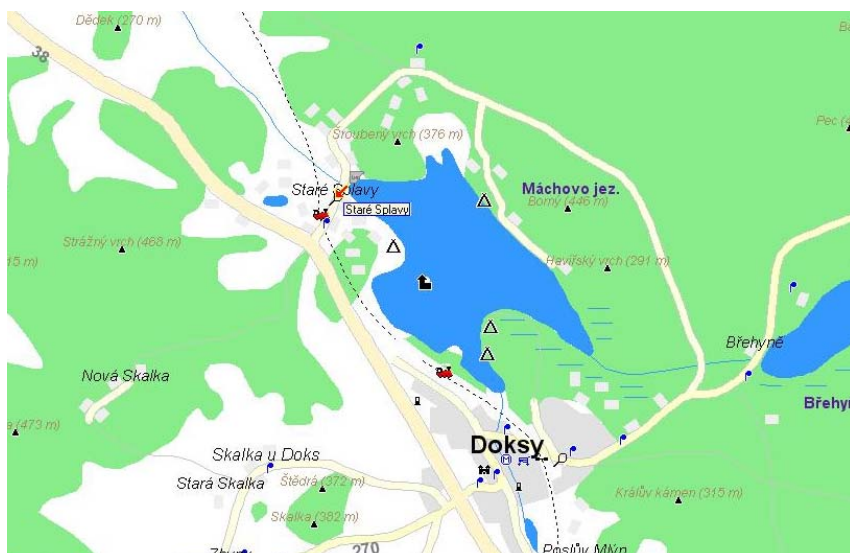
Po devíti letech

Když se zamyslím nad devíti lety ve škole, zdá se mi to, jako bych tu byl jen jeden rok. Uteklo to strašně rychle, bylo to devět let strávených někde, kde sem se asi naučil dost užitečných věcí a získal zkušenosti o kterých bych nic nevěděl. Jediné, nad čím do teď přemýšlím, jestli to stálo za to nebo jestli to byla ztráta času, který jsem promarnil učením. Když to vezmu, tak mi to přišlo jako dobře investovaný čas, za který jsem se naučil spoustu věcí a našel jsem, co ve mně je a co mohu rozvíjet, ale na druhou stranu jsem mohl být někde venku s kamarády a užívat si času, který jsem byl ve škole, ale nikdy bych toho nevěděl tolik, co teď. Je to vlastně moje připravení na jiné důležitější školy a učňáky, které budou rozhodovat o mém pracovním životě. Nevím, proč jsem se v první třídě těšil do školy, ale teď si říkám: „Kéž bych byl zpátky o těch pár let a začal znova“. Ale to se nestane a já dál pokračuji v učení. Někdy si myslím, že je to otrava a blbost chodit do školy, a přece sem to vydržel a zůstal vděčný učitelům, kteří to s námi těch devět let vydrželi. Ale přesto, že mohu přemýšlet o čemkoliv ve škole, tak se toho moc nemění. Jen můj přístup k učení a podobně. Je to zvláštní strávit v jedné škole devět let a potom to vše opustit i přes všechnu nenávist a podobně. Co bude dál, to si nedokážu vybavit, ale v duchu si říkám: „Konečně ze školy.“ Ale není tomu tak. Pokaždé, když jsem se probudil, tak sem proklínal školu. A teď vidím, že to byla chyba. Připravila mě na další školu a vím, že jsem škole vděčný.

Pavel Bleha

Dvoudenní výlet 9.A

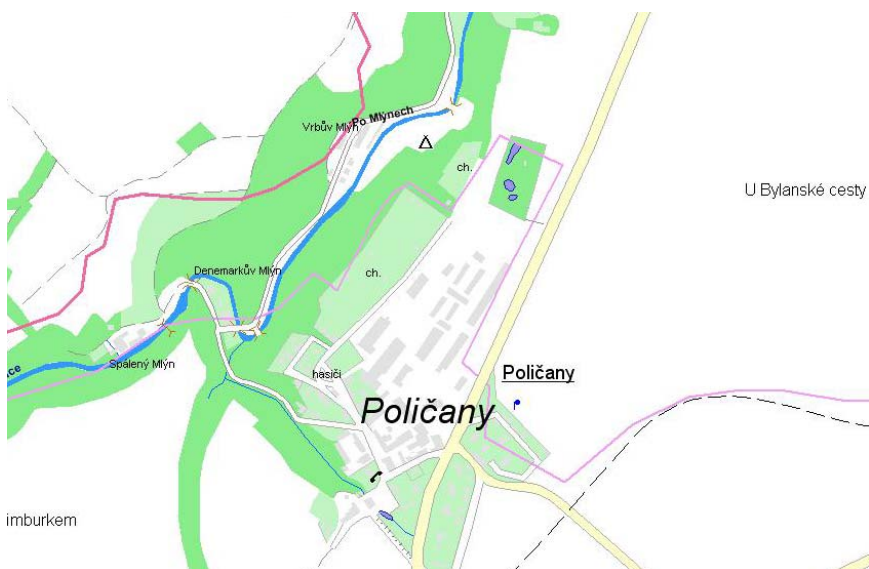
Tak konečně je 15.6. a vyrážíme na svůj vytoužený „dvoudenní“ výlet do Doks. Doksy je obec nedaleko Máchova jezera, které je v sezóně plné rekreantů, táborníků a výletníků. My jsme však přijeli do prázdné osady, protože léto i v tuto dobu nedalo o sobě ještě vědět. Když jsme dorazili do místa našeho pobytu, byli jsme příjemně překvapeni. Chatičky, ve kterých jsme byli ubytováni, byly natřeny na žluto, růžovo, modro, zeleno... a každá z nich byla pojmenovaná. A tak se například stalo, že pan učitel bydlel ve včelce Máje a paní učitelka ve Vilíkovi☺ Před chatičkami bylo volejbalové a nohejbalové hřiště, kde jsme trávili většinu volného času. Příjemné chvíle jsme strávili také na Máchově jezeře. Počasí bylo nádherné. První otužilci se vrhli do vody ze šlapadel, které si tam vypůjčili. My, zhýčkaní mořem jsme si namočili jen nohy☺ Bylo to super zakončení naší školní docházky. A teď již vstříc volným prázdninovým dnům. Loučíme se s naší školou, učiteli a spolužáky z nižších ročníků.



-Bel-

9.C v Malešově

21.6. jela 9.C na dvoudenní výlet. Ubytovali jsme se ve dvoupatrových chatičkách. V 1,2 a 3 bydleli kluci a v 4. a 5. bydlely holky. V 6. spali učitelé. V chatce pro pět osob se také někdy objevovalo až dvanáct lidí, no zkrátka byla to super mačkanice. První den jsme jeli na výlet na hrad (spíš na jeho zbytky) Sion. Po výstupu v Týništi pan učitel zjistil, že nezná cestu.



Proto se musel zeptat místních „domorodců“. Po vyčerpávající odpovědi jsme se vydali k hradu. Po pár prvních metrech nám začalo pršet. Ihned jsme se vrátili na zastávku, kde byla jedna malá zastřešená čekárna (naše spása☺). Do této čekárny se nás vtěsnalo 21 dětí +2 dospělí. I v této průtrži mračen se našlo pár ztřeštěných jedinců, kteří pobíhali venku. Nyní nás čekalo 113 minut čekání na spoj zpátky.

Pohotový pan učitel Šádek zařídil mob. telefonem odvoz. Přijel pro nás jeho kamarád Jirka, v tuze pěkném fáru. Po hodině jsme se všichni sešli v chatkách. Pršelo a pršelo☺. Po obě-

dě jsme se opět vydali na procházku. Ta však dopadla podstatně lépe. Večer jsme se sešli až na výjimky u budoucího táboráku. Po dlouhém přemlouvání ohýnek vzplanul. Upekli jsme si buřty, spálili pár chlebů a zpívali jsme s doprovodem kytary. Po malém incidentem s opilými mladíky jsme šli spát. Ráno jsem se opět navštěvovali na chatkách, proto se nemohl pan učitel Šourek divit, když z jedné chatky vyběhlo hned několik dívek i chlapců. Po snídani jsme se opět vydali na procházku tentokrát se sluncem. Procházka to byla pěkná, jen nebylo na co se dívat. Místo luxusní vili jsme viděli stavbu z kamenů za spoustu peněz (zhruba 7 milionů). Bylo dusno, proto jsme zůstali v kempu. Hráli jsme nejruznější hry a tím si krátili zbývající čas do odjezdu. Než přijel vlak stihla si skupinka dětí zazpívat písničky. Cestou domu nám bylo líto, že to netrvalo déle.

Výlet na hvězdárnu Ondřejov

Nastalo to 1.června, když se někteří žáci z osmých a devátých tříd sešli před budovou školy za účelem výletu na hvězdárnu Ondřejov pod vedením pana učitele Josefa Šourka. Byl to náhradní program, který měl naplnit čas žákům, kteří nechtěli jet do Prahy, a doplnit si vědomosti v oblasti fyziky. V osm hodin jsme vyjeli od školy. Po hodině, tedy kolem deváté, jsme dorazili k hvězdárně. Přišel k nám průvodce, který údajně nám měl odpovídat na naše otázky. Prohlédli jsme si památečné hvězdářské pomůcky, viděli jsme obří „satelit“ a ohromný dalekohled, který měl 2 metry v průměru. A to je tak vše. Vytočený pan učitel řekl několik drsných slov průvodci a pak s námi odcházel ještě sklíčenější, než jsme byli my. Při nástupu do autobusu nám ještě začalo pršet, aby toho nebylo málo. Cestou domů jsme se zastavili v Kostelci, kde stále ještě pršelo, a dostali jsme rozchod. Po zhruba hodině jsme se vrátili promočení do autobusu a vyrazili jsme domů. Tento výlet se moc nepovedl.

Zápisy krále Madagaskarského

Vítám vás ve vlastním okénku. Příští 4 roky vás možná budu seznamovat se svými imperiálními plány o obsazení planety. Ale začněme pěkně od začátku. Už jako malé děcko jsem se projevoval jako diktátor. Ve třetí třídě jsem byl na vrcholu své moci, ale mému protivníkovi, hlavně jeho matce, se to nelíbilo, a tak mé široké pole působnosti po tvrdém zásahu zanikalo. Až v páté třídě téměř zaniklo. Ale můžete být klidní. Mé imperiální sklony se znovu objevili a ještě ve větší míře. Na začátku druhého pololetí tohoto roku jsem paní učitelce Zlatce Jirákové začal psát vyzývavé nadpisy na písemné práce např. král Madagaskaru, gróf a podobně. A paní učitelce Jiřině Převrátilové jsem to celé nastínil a nabídl jsem jí i křeslo ve své vládě. A dnes už mám plán, obsadím se svým týmem Madagaskar, domov mých předků. Jak? No jak o mě hodně lidí říká, mám „prořízlou hubu“, tak se asi prokecám. Jak zvládnou obyvatelstvo Madagaskaru? Začnu vykřikovat do světa, že se na Madagaskaru lidem žije špatně a že se mnou v čele se jim bude žít lépe, že skončí doba tyfu, cholery a AIDSU. No a až na to z 80% gramotné obyvatelstvo přistoupí, tak Madagaskar bude můj. Pak s mými přáteli budeme popíjet vynikající madagaskarskou kávu a dívat se na můj ostrov. S Čínou, Kubou, Ruskem, Korejskou lidově-demokratickou republikou a severním Vietnamem vybudujeme pakt o válečném jaderném zbrojení.

Pro toto číslo to je vše, jsem unavený a upřímně oznamuji, že mě baví o tom spíše mluvit, než psát. Tak zdar soudruzi a soudružky, jestli mě budete chtít vidět tak za 10 let na hradě.

Král Madagarský-Beňovský

Ve Španělsku s 5.B

Super Marineland – Michaela Podnecká

Ve středu 2.6. byl super den. Jeli jsme do úžasného aquaparku – Marinelandu.

Poté, co jsme prošli bránou, čekalo nás vystoupení papoušků. Chvíli jsme čekali a bylo další vystoupení, tentokrát s delfíny a lachtany. „Téééda, toóó jééé nádhera!“ , zvolali jsme všichni, když jsme viděli, jak delfíni dokáží skákat.

Po představeních nás už očekávaly tobogány. „Jééé, tady jich jééé!“ , někdo vykřikl. „Júúú!“ , vykřikl další. Trvala mi docela dlouho, než jsem je sjela všechny. Nejvíce se mi ale líbil BLACK HOLE. Do něj se muselo na nafukovacím kruhu, ale nevím proč. Dlouho jsme si užívali a užívali, až bylo půl šesté a nás čekal autobus. Byli jsme smutní, že už musíme zpátky do našeho hotelu Eton.

Přesto máme ještě jeden zážitek. Najednou Radek vykřikl: „Hele, tamhle jsou Kabáti.“ Dokonce jsme si s nimi i popovídali. Sice jen chvíli, protože už byl opravdu čas jít do autobusu.

Když jsme dorazili do hotelu, osprchovali jsme se a šli na výbornou večeři. To byl den,co?

Španělsko – Adéla Wiesnerová

Všichni jsme byli ve městě přesně v 8:30 a nedočkavě jsme očekávali autobus. Po dlouhé době přijel, hned jsme k němu přiběhli a začali se do něj tlačit. Rodiče dali naše zavazadla řidičům a ti je dali do kufru autobusu. My jsme se mezitím usadili na sedadla.

Autobus se najednou rozjel a všichni jsme začali mávat jako o závod. Potom jsme si začali povídat. Také nám delegátka pouštěla filmy. Den i noc uběhly poměrně rychle a příští ráno jsme už všichni nedočkavě očekávali, kdy už tam budeme. Všichni jsme už jen mysleli na krásných 8 dní v Lloret de Mar.

Cesta do Španělska a zpět – Zuzana Vavříková

Docela jsem se v autobuse nudila. Krajina mi připadala stále stejná, cesta ubíhala pomalu, proto jsme všichni ocenili, když nám řidiči pustili filmy. Nejvíce se mi líbilo : Piráti z Karibiku a Pán prstenu 1. a 2. díl. Mohli jsme si koupit nápoje i párky. Průvodkyně nás obcházela a ptala se, co si dáme, ale já odmítla. Asi jsem udělala chybu, protože párek si dával každý. Dorazili jsme do Kolína a já si pomyslela : „To je krásna, být doma.“

Kinderiáda v Praze

11.6. jsme se zúčastnili celorepublikového finále Kinderiády v Praze na Strahově. V konkurenci 41 škol jsme obsadili krásné 16. místo. Školy reprezentovali

Tito žáci 2.-5. ročníku : "

2.ROČNÍK KLEIBEROÁ KAMILA,
SEIFERT DAVID

3.ROČNÍK KŘIČKOVÁ ELIŠKA,
BELZA JAKUB

4.ROČNÍK CZAKOJOVÁ KRISTÝ-
NA, NĚMČOK KRYŠTOF

5.ROČNÍK ROVENSKÁ TEREZA, JELÍNEK TOMÁŠ

Kromě toho máme i několik pěkných umístění.

ROVENSKÁ TEREZA - 1.místo v dálce 456 cm

KŘIČKOVÁ ELIŠKA - 1.místo – hod plným míčem 775 cm

BELZA JAKUB - 2.místo – hod plným míčem 800 cm

CZAKOJOVÁ KRISTÝNA - 4.místo – 60 m v čase 9,44s

ROVENSKÁ TEREZA - 6.místo – 60 m v čase 9,18s

SEIFERT DAVID - 8.místo – 60 m v čase 9,93s _

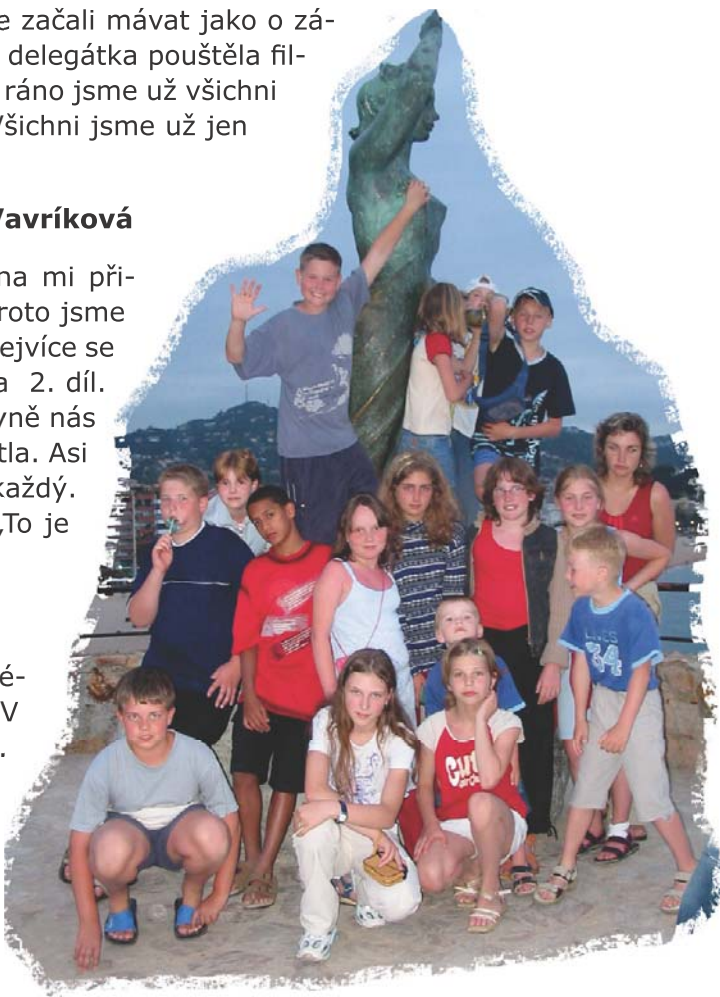


Foto ze Španělska

Závěrem...

Jmenuji se Filip Šádek. Ve školním časopise pracuji 2 roky. Jsem hrdý na to, co vytvořili spolupracovníci v časopisu Sporták za poslední rok. Strávili jsme spolu mnoho času a chci říct, že to byla radost a zábava. Jsem smutný z toho, že se naše cesty rozcházejí. Ale díky...

Náměty a připomínky k našemu časopisu vhažujte do redakční schránky nebo pište na e-mail: sportak@7zskolin.cz
Redakční rada: Lukáš Čepelák (-luk-); Ondřej Cikán (-cik-); Jan Vidrna (-vid-); Běla Šimonová (-bel-); Petra Šuchová (-pet-); Dita Šourková (-dit-); Kateřina Jůzová a Tereza Marková (-KaT-); Anna Hrudková (-ann-); Klára Síchová (-kla-); Katka Hübnerová (-kac-); Zuzana Poláčková (-zuz-)

Grafická úprava: Filip Šádek (-fil-)
Vydavatel: Základní škola Masarykova 412, Kolín 3
Stránky naleznete i na adrese www.7zskolin.cz - sekce Školní časopisy